

וַתֵּרֶד בַּת־פַּרְעֹה לְרַחֵץ עַל־הַיָּאֵר וַנִּעְרַתֶּיהָ הַלְכַת עַל־יַד הַיָּאֵר וַתֵּרָא
אֶת־הַתְּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת־אֲמָתָהּ וַתִּקְחָהּ: 6 וַתִּפְתַּח
וַתֵּרְאֶהוּ אֶת־הַיֶּלֶד וְהִנֵּה־נֹעַר בֶּכֶה וַתַּחֲמַל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִי־לִדֵי
הָעִבְרִים זֶה: 7 וַתֹּאמֶר אַחֲתוֹ אֶל־בַּת־פַּרְעֹה הַאֵלֶּךְ וּקְרָאתִי לָךְ
אִשָּׁה מִיִּנְקַת מִן הָעִבְרִית וַתִּינַק לָךְ אֶת־הַיֶּלֶד: 8 וַתֹּאמֶר־לָהּ
בַּת־פַּרְעֹה לְכִי וְתֵלְךְ הָעֲלָמָה וַתִּקְרָא אֶת־אִם הַיֶּלֶד: 9 וַתֹּאמֶר לָהּ
בַּת־פַּרְעֹה הַיִּלְכִי אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִנַּקְהוּ לִי וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת־שְׂכָרְךָ
וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתִּנַּקְהוּ: 10 וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבֹאֶהוּ לְבַת־פַּרְעֹה
וַיְהִי־לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן־הַמַּיִם מָשִׂיתָהוּ:

Vocabulary

Verse 5

- פרעה name: "Pharaoh"
- רחץ verb: "wash"
- יאר noun: "river"
- תבה noun: "ark" (BDB, 1061)
- סוף noun: "reeds, papyrus" (BDB, 693)
- אמת noun: "maid, female servant"

Verse 6

- פתח verb: "open"
- בכה verb: "weep, cry"
- חמל verb: "spare, have compassion" (BDB, 328)
- עברים name: "Hebrews"

Syntax & Miscellaneous

- The prepositional phrase, עַל־יַד הַיָּאֵר, can be understood idiomatically as "by the hand (i.e. side) of the river."
- Anyone want to try their hand at the parsing of וַתִּקְחָהּ?
- The final clause of verse six is a quotation, מִי־לִדֵי הָעִבְרִים זֶה. This verbless clause follows the typical order S-P "This is one from the children of the Hebrews."
- What is the purpose of the article with the name Hebrews?

Vocabulary

Verse 7

Exodus 2:5-10

הינק verb (*Hiphil*): “nurse” (BDB, 413)

Verse 8

עלמה noun: “young woman” (BDB, 761)

Verse 9

שכר noun: “wages” (BDB, 969)

Verse 10

מֹשֶׁה name: “Moses”

משה verb: “draw” (BDB, 602)

Syntax & Misc.

Verse 7-8

- The recipient of the quotation can be marked by several different prepositions. In verse 7, it is marked by אֶל and in verse 8 by ל.

Verse 9

- The forms of the verbs הִילִיכִי and הִינְקִהוּ are Hiphil imperatives (feminine singular).
- The clause, וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיְלֵד, follows the typical Hebrew sentence typology V-S-O.

Verse 10

- The phrase, וַיְהִי־לָהּ לְבָן, is similar to covenant language. Are their implications for understanding adoption as a covenantal relationship?